

TAUTRA KLOSTER

Klosteret på Tautra, eller *Monasterium sanctæ Mariae de Tuta insula*, som var det opprinnelige navnet, ble grunnlagt av cisterciensermunker i 1207.

Cistercienserordenen gikk ut fra klosteret Citeaux ved Dijon i Frankrike. I Norge slo de seg først ned i Lyse kloster ved Bergen. I 1205 dro noen av munkene derfra for å stifte et nytt kloster i Trøndelag.

Valget falt på Tautra. En av årsakene til dette stedsvalget kan være at betingelsene for hage-, og jordbruk var gode, og at beliggenheten på øya Tautra ga trygghet og ro. Det kan også hatt betydning at Munkholmen kloster utenfor Trondheim og Munkeby kloster ved Levanger lå like i nærheten. Tautra kloster ble innvidd i 1207 til Jomfru Marias ære – noe for så vidt alle cistercienserklostre er.

Det gikk ikke lang tid før klosteret fikk stor makt i distriktet. Allerede i 1220-årene ble abbeden på Tautra regnet som kandidat til å bli erkebiskop. Klosteret rådde over anseelige mengder jordegods i Trøndelag og på Nord-Møre. Alt i alt var 167 gårder i klosterets eie, og 22 av dem lå på Frosta.

Gjennom det 15. århundre gjorde flere parallelle oppløsningsprosesser seg gjeldende, og det finnes nesten ingen informasjon om Tautra kloster på den tiden. Fra klosterets siste tid som kloster finnes det derimot rikholdige opplysninger.

Mathias Henriksøn, født i Danmark var abbed på denne tida. Han misbrukte stillinga si og pantsatte mye av klosterets eiendom, og det gjaldt både gårder og løsøre. Det tok ikke lang tid før det meste av klosterets gods og gull var satt over styr. Mathias Henriksøn ble senere abbed ved Hovedøya i

